

**BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA
SVETI PETAR I PAVAO**

S KRISTOM U BOLESTI I TRPLJENJU

Vječno pitanje: odakle i zašto?

Trpljenje, bolest i smrt trajno prate ljudski rod i svakog pojedinca, urezani su kao sudbina u svakoga od nas. U isto vrijeme čovjek se oduvijek pita: zašto? Zašto tolika trpljenja, bolesti, umiranja?! Božja nam riječ unosi svjetlo u ovu mračnu stranu čovjekove egzistencije.

ZLO,
bol, patnja
...i Bog?

Tako nam Biblija otkriva da čovjek nosi trpljenje, bolest i smrt kao posljedicu svojega otuđenja od Boga. Jednako nam svjedoči i Pavao apostol: „Zbog toga, kao što po jednom Čovjeku uđe u svijet grijeh, i po grijehu smrt, i time što svi sagriješiše, na sve ljude prijeđe smrt...” (Rim 5, 12). Ali, kao što grijeh nije točka na ljudsku povijest, već spasenje i otkupljenje, tako to nije ni trpljenje, ni bolest ni smrt! Spasenjski Božji zahvat u ovu ljudsku povijest preobrazit će i čovjekovo trpljenje, bolest i smrt. Stoga je mesijansko vrijeme naviješteno, kao vrijeme čovjekovog ozdravljenja. Evo prorokove riječi:

Navještaj ozdravljenja

„Sljepačke će oči progledati, uši se gluhih otvoriti, tad će hromi skakati ko' jelen, njemakov će jezik klicati. Jer će u pustinji provreti voda, i u stepi potoci, sažgana će zemlja postat jezero, a tlo žedno – izvori. U brlozima gdje ležahu čagljivi izrast će rogoz i trska“ (Iz 35, 5-7).

Radost života i ozdravljenja! Bog će s čovjeka skinuti sva njegova otuđenja pa i biološke nedaće. Spasenje Božje koje dolazi nije nešto što se treba dogoditi samo u nutrini čovjeka, već na **čitavom** čovjeku, jer Bog spašava čovjeka, a ne samo neki njegov dio. Stoga je spasenje u Bibliji uvijek integralni pojam, ono cjelovito zahvaća čitavog čovjeka.

Job i sotona

Isus očituje nastup novog vremena

Isus očituje svojim životom, ponašanjem i riječima nastup tog novog mesijanskog vremena. On prilazi **čovjeku**, zanima ga cijeli čovjek, sve što on proživljava i trpi. Isusov je život založenost za čitavog čovjeka. Zaustavlja se pokraj svakoga, liječi ga i pomaže mu upravo u onome gdje je najotuđeniji, gdje mu je spasenje najviše potrebno. **Isus svojim životom očituje dolazak spasenja Božjega za čitavog čovjeka!** Na to nas upućuje i slijedeća zgoda njegova života:

A photograph of a small green seedling with several leaves growing out of a crack in dry, cracked earth. The text is overlaid on the image in a yellow, serif font.

*Jesi li
pod
pritiskom
ili
si u
bolnoj patnji?*

Odgovor Krstitelju

„A kad Ivan u tamnici doču za djela Kristova, posla svoje učenike da ga upitaju: „Jesi li ti Onaj koji ima doći, ili drugoga da čekamo?“ Isus im odgovori: „Pođite i javite Ivanu što ste čuli i vidjeli: Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje Evanđelje. I blago onom tko se ne sablazni nada mnom““ (Mt 11, 2-7).

Boljeg i rječitijeg odgovora za Ivana Krstitelja nije trebalo. Ispunja se Izajino proroštvo, Bog je na djelu, očituju se znakovi mesijanskog vremena, ono upravo nastupa!

Evandjelja nam o tome rječito svjedoče! Dok donose samo tri slučaja u kojima je Isus oprostio grijehe, dotle u isto vrijeme donose mnoštvo Isusovih ozdravljenja. Imamo dojam da su Isusovi susreti s ljudima bili ništa drugo nego samo ozdravljenja. Pokušajmo uzeti bilo koje evanđelje (Matej, Marko, Luka, Ivan) i čitati. Vrlo ćemo se brzo uvjeriti u gornju tvrdnju. Evo nekih njegovih susreta s ljudima:

Gubavac

„Kad je Isus sišao s gore, pohrli za njim silan svijet I gle, pristupi neki gubavac, pokloni mu se do zemlje i reče: „Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti.“ Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći: „Hoću, očisti se!“ I odmah se očisti od gube. Kaže mu Isus: „Pazi, nikome ne kazuj, nego idi pokaži se svećeniku i prinesi dar što ga propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo.““ (Mt 8, 1-4).

Isus dotiče gubavca, ne boji se da će postat nečist (strogi propis Mojsijevog zakona!) niti mu se taj jadan čovjek izjedan od gube gadi, niti se boji da će se zaraziti. Isus to ne čini radi vlastite slave, brani tom gubavcu da o tome uopće ikome priča. On to čini njemu i za njega! O tome neka šuti i učini samo kako propisuje Mojsijev zakon: neka se pokaže svećenicima koji će ga vratiti u zajednicu ljudskog društva (gubavci su bili u strogoj karanteni i obavezno obitavali zajedno i izvan naselja!). I nije samo jednog gubavca izliječio. Drugi puta ih je bilo deset (usp. Lk 17, 11-19).

I ne samo gubavce! Gotovo da nije bilo tada bolesti koju Isus na neke nije izliječio. Koliki su slijepi, hromi, uzeti stali pred njega i primili ozdravljenje. Evo i susreta s jerihonskim slijepcem:

„A kad se približavao Jerihonu, neki slijepac sjedio je kraj puta i prosio. Čuvši gdje mnoštvo prolazi, raspitivaše što je to. Rekoše mu: „Isus Nazarećanin prolazi.“ Tada povika: „Isuse sine Davidov, smiluj mi se!“ Oni sprijeda ušutkivahu ga, ali on još jače vikaše: „Sine Davidov, smiluj mi se!“ Isus se zaustavi i zapovjedi da ga dovedu k njemu. Kad se on približi, upita ga: „Što hoćeš da ti učinim?“ A on će: „Gospodine, da progledam.“ Isus će mu: „Progledaj! Vjera te tvoja spasila.“ I umah progleda i uputi se za njim, slaveći Boga. I sav narod koji to vidje dade hvalu Bogu.“ (Lk 18, 35-43).

O. AUGUSTYN PELANOWSKI, OSPPE

**ZAŠTO BOG
DOPUŠTA PATNJU?**

Navještajući nastup mesijanskog vremena, Isus naviješta i pobjedu nad smrću. Upravo radi toga se očituje kao Život pred kojim je smrt nemoćna, ona je samo kao san iz kojega je on kadar probuditi čovjeka. Tako Jairova kćer nije umrla nego spava (Lk 8, 52) i premda mu se prisutni podsmijevaju, on je diže iz vlastite smrti i zapovijeda da joj dadu jesti. Ni njegov prijatelj Lazar, koji je već tri dana u grobu, za njega nije umro nego spava (Iv 11, 11) te Isus odlazi u Betaniju da ga probudi.

Tako Isus čitavim svojim životom i nastupom naviješta dolazak Kraljevstva Božjega, mesijanskog vremena i potpunog čovjekovog oslobođenja i ozdravljenja. Ono će se u punini dogoditi na kraju vremena, ali Isus svjedoči da je ono već počelo, on već očituje prve znakove Božjeg definitivnog spasenjskog nastupa u ovu našu ljudsku povijest. I od toga trenutka trpljenje, bolest i smrt nisu bezizgledna sudbina čovjeka. U svijetu Isusovog očitovanja čovjek vidi novu budućnost, tj. da patnja, bolest i smrt nemaju posljednju riječ u životu čovjeka.

Isus je dionik ljudskog trpljenja, patnje i smrti

Isus je sam uzeo na sebe ljudsku patnju i smrt. Postao nam je u svemu sličan osim u grijehu. Mučilo ga je sve ono što muči nas smrtnu ljude. Nije se oslobodio patnje i smrti već ih je dobrovoljno prihvatio. Bio je i gladan i žedan, trpio je i patio i na svom je tijelu iznio na križ sva ljudska otuđenja i prihvativši smrt definitivno ju je pobijedio prodrijevši u samo nebo. I ne samo to! On je trpljenje, patnju i smrt ugradio u spasenje svijeta! Prihvativši ih iz potpune poslušnosti Ocu patnja i smrt postale su **vrijednost** za spasenje svijeta! Njihov apsurd promijenio je u smisao! Tako je bio najaktivniji za spasenje svijeta upravo tada kad na križu nije mogao pomaknuti ni ruku ni nogu!

Bol i patnja
previše
mijenjaju osobu.

svejetolisto.tumblr.com

Krštenik u bolesti i trpljenju

Krštenik po krštenju ulazi s Kristom u zajedništvo života. Jer kršteni smo u njegovu muku, smrt i uskrsnuće. Stoga u bolesti, trpljenju, patnji i smrti krštenik nije sam. On to proživljava skupa s Kristom u istoj poslušnosti, nadi i povjerenju u Oca. Na taj način svaki krštenik poput Krista ugrađuje svoju patnju, bolest i smrt u spasenje svijeta i nadopunja ono što nedostaje Kristovim patnjama (usp. Kor 1, 24). Na taj način često može biti aktivniji nego za čitavo vrijeme svojega dosadašnjega života. U svjetlu Krista krštenik u bolesti i patnji, kao i vlastitoj smrti vidi smisao i prihvaća je kao spasonosnu iako tešku i bolnu. Kod toga je kršćanin nošen vjerom i nadom koju posve naslanja na Krista. To je nada u trenutak kada će se i na njegovom smrtnom tijelu do kraja dogoditi spasenje i otkupljenje, kada će na njegovom životu u punini zasjati Isusova pobjeda nad bolom i smrću. To jest nada, ali je **sigurna nada!**

Viziju potpunog dovršenja otkupljenja donosi nam Ivan apostol u svojem Otkrivenju:

Konačna pobjeda bolesti i patnje

„I začujem jak glas s prijestolja: “Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. I otrt će im svaku suzu s očiju, te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer – prijašnje uminu.““ (Otk 21, 3-4).

A do onda, dok smo ovdje na zemlji još putnici koji nosimo tek prvine Duha koje je zalog i kapara našega spasenja, nosimo u svojem tijelu patnju, bolest i smrt, prihvaćajući ih iz poslušnosti Ocu i ugrađujući ih u spasenje svijeta. Upravo u bolesti i trpljenju dolazi nam u susret Krist po **sakramentu Bolesničkog pomazanja**. U njemu nas jača, krijepi i čisti, kako ćemo to vidjeti u sljedećoj katehezi.

